

אין בין המודר פרק רביעי נדרים ר"ן לה.

רע"י

## מסורת הש"ס

(א) שמועות כב. [פ"ט  
ובסוף דעס וואס' יבמות  
פח. ד"ה אי קסבר],  
(ב) [בנון פ"ו חט:],  
(ג) [מגינע י"ט פ"ד] (ד) [דף  
טו. ד"ה הלכה] (ה) [פ"ד  
סוף"ג] (ו) צ"ל איז מועל  
ב פד שפיל.

## הגהות הב"ח

(ב) נח' קונס קרדוס לי  
כ"ל ומיכת שיש נמחק:  
(ג) שם ככר ו עלי הקדש  
כ"ל ואות לי נמחק:  
(ד) רש"י ד"ה ה"ג וס'  
וילהינות: (ז) ד"ה לו  
שנתנו לי וס' נכסי עליך  
ומאחר שמת וס' והכי  
נמי אס: (ס) ד"ה וכסבור  
של חולץ כן אעפ"כ מעל  
הכא נמי:

מוסף רש"י

שניתנה לו על ידי  
אחר. אבל נגנב לא הוואל  
ושלא חשבו דעל הכר  
לא מרסו כעזה  
כרסו דמי (ראפה)  
(במש.) לפיכך יש לה  
פדיון. שמופת פדיונה  
והיא יוצאה לחולין.  
דנהקש כמי (ויקרא כ)  
ופדה כערכך  
(כב.) לפיכך אין לה  
פדיון. להפירה על שלא  
תאמר פדיון נאסורין (שם).

פירוש הרא"ש

[illegible]

לא אמרה עליו, ולא מנתי ידע שהיא אסורה ללך הקדש לא היה רוצה לזכות לא בעינא למקמי: מקבץ מן לשלוחו

דמיירי בקונס שאינו אפור

שמע קונס יח ענין שאל  
פרה אחרת וזו שיש לי איני  
מקורב עליו כגדר או שאמר  
אלא וזמנא שיש לו פרה  
איתייביה אמר לו הש  
קונס פרה שאני קנו  
לי פרה אלא זו השא  
קונס קדרום (6) שיש  
אם יש לי קדרום א  
בחייו אסור מת או  
זה מותר א"ר אחא בר  
לוי על ידי אחר א"ר  
שניתנה לו ולא קתני  
דבא מרב נחמן יש מ  
אמר ליה תניתוה מק  
תיפול הנאה להקדש  
הקדש יש בו מעילה  
מעילה כתנאי (7) :קונס  
בין הוא ובין חבריו מ  
עליו (8) להקדש  
מלעל לפיכך אין לה  
וחכ"א בין כך ובין כ  
מעילה בקונמות א"ל  
אויא רב אשי ככרי  
מי מעל למעול נותן  
למעול מקבל יכול  
איסורא לא בעיית  
לכשוציא השכל המצ  
בסבור של חולין הוא

שמו קודם לכן אסור. ולא  
לא דלגנבה מיניה הואיל  
גזירה בידו דמי ואסור אבל  
אם מנאשו ממש: ועל  
זו נתנו י"ד ע"ש. ומה  
ואכלו מי הוי כהקדש  
[מסויסו מקום] עשונין  
מדמי ליה להקדש: קום  
ובלשון קום הוא הדין  
הוא בין מכירו מעל.  
ד. הואיל ויש בה מעילה  
הקדש: אמר וו עלי הקדש.  
הואיל והוא מעל אם אכל  
הקדש אלא על עשמו  
עדין. שהוא עשמו אין  
על אחר ואמר אין יכול  
הסם בין אמר עלי לא  
אמר הקדש כיון דלמך נמי  
אליבא דתנא דלמך נמי  
נליב. דעתן: הפירא ניהא  
כ דבמזמרת היתר קבלתיה  
פן [קום] מעל. אפ"ה. הכי  
שהיתר הוא כי אכלה מעל:  
ממ"י

קנין. דכל מעילה בשונג הוא ואילו  
ל' אע"פ שאינו היה יודע שהיה של  
לו על ידי אחר מצי למימר איסורא  
ול צו והכי אמרינן במעילה האומר  
הוא שלי למעלה:

זו מעילה משום שבידו לפדותו היינו  
וכיון שאמר הקדש בלש

אילני פרתך אמר לו  
נבסי עליך אם יש  
לני קרדומך אמר לו  
שאני קנוי נבסי עלי  
זה ונמצא שיש לו  
נתנה לו במתנה הרי  
ה דרב איקא בשיתנה  
נשי דיקא נמי דקתני  
זנתנה לו בעא מינה  
ילה בקונמות או לא  
שנוטלין עליה שבר  
ממרא כזי הקדש מה  
אף קונמות שיה  
כבר זו הקדש ואכלה  
לפיכך יש לה פדיון  
אכלה הוא מעל חבריו  
פדיון דברי ר' מאיר  
לא מעל לפי שאין  
דבר אחא בריה דרב  
ליך ונתנה לו במתנה  
וא לא אסירא עליה  
אמר היתירא בעיתי  
ור ליה ימקבל מעל  
מעות הקדש לחולין  
מועל אף זה מועל:  
(מתני')

ודנהי דלא מיתסרה חלא  
 מעל לפיכך אין לה פדיון.  
 לתתספס פדיונה: ופ"ה אין  
 בקיבולתם. בין בקוים כללי  
 בין בקיבולת ד"ר שם משילה  
 ממחמתין שם משילה ופ"ה  
 ד"ר"ה לרנן הלך קי"ל דש  
 דמספסא פי מלך דמעל  
 דמעל בקדש שיאל לחולין  
 מי מעל. כלומר מי מעל  
 בקדש דמעל אכן או קוריה  
 ונמי מכיון שזה בה שיכל  
 מהקבל: למעול נזון לא  
 שם (פסח) הסתיר לא  
 כחו שכתב למעלה בפ' ו  
 הסתיר בענין איסור לא  
 אלא היה רוצה לומר בה ונמלך  
 מרשטו הקדש אפשר דאפי  
 אלא חתיר הויאחא ופ"ה  
 לכשצויילא. כלומר מהשתא  
 אלא מיה לבשויאל מעל.  
 לכשצויאל לא אחרני הכי  
 ירושלמי) נדר מן הככר

מנכסים: הוא ספק' והבדיו לא ספק' לירש' אלא קאי לסיפא דבעי לחמר מלתא דר"מ ועוד משמע דאפי' לה (מ). משמע ה' י' כ' ז' מעילה משום הקדש מפל מ' קדשם ל' פשיט' נקום בלשון הקדש שאמר הכהן לכל קום שאמר לכל כמו הקדש. והנמי קומות אין מעלין:

[illegible][illegible]

וַיִּזְרֹק וַחֲבֵ"א בֵּין בָּר וּבֵין בָּר לֹא  
 רָאָה מִלֵּא מִלֵּא וְקִשָּׁה לְדִישָׁה דָּבִין כָּר  
 הַ מִּלֵּא מִקּוֹס אֵין לִי פִדְיוֹן וְקִשָּׁה  
 לִמְלֵא מִשְׁמַע דִּישׁ בִּז פִּדְיָה בְּקוֹמָתוֹ  
 בִּז פִּדְיוֹן וּמַעֲלִיָּה לִכְיָן לְפָרֶשׁ דְּרִשָּׁה  
 יֵשׁ בִּז מַעֲלִיָּה כִּיּוֹן שְׁנֵאֲסָר לִלֵּל כִּהֲקִדֵּךְ  
 וּבִיּוֹן כָּר בִּז קֹאִי אִפְּלִי לְרִשָּׁה מִשְׁוֹס

עין משפט  
נר מצוה

ט א ב מ"י פ"ה מהל'  
נדרים הלכה ד' סנה  
לאין רמז קט"ז י"ד  
סימן רנ"ט ט"ף ח'  
י ג מ"י פ"ד מהלכות  
מעילה הלכה ט'  
יא ד מ"י פ"ה הלכה י'  
יב ה מ"ה פ"ו הלכה  
יא:

זליון הש"ס

בדר"ן היה סת ובו יין  
 רבא דאמר. קיל אה  
 ברה סתון קרמח הכה  
 דלוי ככרי עליו למסוקו  
 מיל וכדפי' דהון עליו סתו  
 סתו ככר דהון סתו סתו  
 ככר דק' ללכא וכו' וכו'  
 הראש' חלל הכה ככרה  
 וקורדוס ליש סתוה וכו'  
 דלא למסוקו ככר שסתר  
 דלא לסור להספלי' ליה  
 ממה אס' ק' י"ל ליה  
 מזה דלא דמותר גמול  
 כמחנה וכו' בדר"ן יין  
 קרא גמי וכו' שאין  
 בביביוהו סת וכו' וימלא  
 סתו ממוטב פ' ע"ג

## תוספות

קונם פריה שיש י' שאר  
והוא ד' נכסי' דקא אר  
יש י' פריה אלא ו  
על גזירה וכו' קאמר  
שארנו ד' קונם פריה  
ז' שאלו ליתנו ד' תמנה  
גלו שאלו י' מרה אחרת  
אם י' תחא קונם  
נעלו וכו' קאמר גלאן אר  
נעלו עליו קונם אר ש' י'  
פריה אלא ו שאלו גזירה  
גז' תמנאמי ונמנא ש' י'  
פריה אחרת ועשה ואשרה  
הקונם ויורסינו עליו וכו'  
עשה ויורסינו: דמנמי:  
תא ו' שנתנו ד' במנמי  
פריה וכו' וכו' וכו' וכו'  
פריה וקדומו של וכן  
תמנא י' תמנא וכו' וכו'  
וקדמי תמנא הדידי  
לדורא וכו' שניהנו י' י'  
אחא דקדמי פריה על גזירה  
תמנא דאחרת וקדומו  
קא' וכו' י' אחר  
גלו אר כלל גלו דקא  
נעלו דקדמי תמנא קא  
וקדמי תמנא י' אחר  
וקדמו אר א' אחר  
עליו וי' י' דלפי שיהו  
אקדמו נענו שניהנו י'  
רביס וקא' נענו אקדמו  
דקדמו אר ככלל ספירסי  
גזרי' שאלו גלו י'  
דמנמי דקא' דקא' אחרת  
וקדומו ל' י' פריה  
ש' אחרת אר  
גזירה קשה ק' אחרת  
אלא תמנא שניהנו  
נכסי' גלו מרי' תמנא  
ש' נכסי' אר מ' י' א' א'  
נחא וכו' וכו' וכו' וכו'  
דפריה וקדומו אר אחר  
לשאלו תמנא אר  
הנר וכו' ככלל נכסי'  
נכסי' דמנמי: י' י' י' י'

על פירוש וחכמים לא קאי  
עין כך משמע דקאי לכוונה  
האש רנה (ויחזו דף  
ע"ק ברשא קאמר ככר זה  
לא מירי בהקדש ממש אלא  
שגמור ככר זה עלי הקדש  
דאין מעילה בשום קונמות